

Előzetesi feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Italmérek és korcsmá-
rosok részére az italmérek
közönve-vel együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközölendők.

Egyes számlák 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETÁRIUM TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Hirdetések.

□ centime-er nként 2 kr.,
többzárért 1 1/2 kr. fi-
zendő. Helyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr

A NYILTTÉRBE.

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetőik
teljes díjkezelvényben
részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8. sz. I. em.)
küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenként egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Felhívás.

Azon alkalom, melyből az 1896. évi ezredéves országos kiállítás rendeztetik, meg vagyok győződve arról, hogy minden igaz hazafi keblében fogja ébreszteni azon büszke üntudatot, hogy egy ezredéves daliás korszak elmulta után, a béke fegyvere, a munka és szorgalom által kivívott eredmények eme látható pantheonra, méltó lesz, méltónak kell lenni hozzánk, s ki kell vivnia a külföld elismerését is, melynek nemzetünk rohamos ipari fejlettségéről meggyőződni alkalmunk alig volt.

Ezen kiállítás sikerének biztosítása érdekében azonban kívánatos, hogy az ezen kiállításon való részvételre hivatott minden tényező képes legyen a kellő előkészítésre, illetőleg tehetségeinek érvényesítésére. Hogy pedig erre megadjuk az alkalmat a hazai mű- és kézműiparnak, melynek sok oly jeles képviselője van, akikben meg volna a lehetőség, de hiányzik a kellő anyagi erő és a megfelelő alkalom ennek kifejtésére, szükséges első sorban az ilyen iparosoknak megrendelésekkel való ellátása és ez által a kiállításon kocakázat nélkül való részvételének biztosítása, szükséges másodsorban az önbizalom felébresztése, buzdítása, lelkesítése azoknak, kik talán az élet anyagi terhei között fásult kebellet s hideg közönyt tekintenek egy nemesebb eszme megvalósítása elé.

Felkérem ennél fogva vármegyénk mindazon erkölcsi testületeit és hatóságait egyenként és összeségében, melyeknek alkalmuk

van bármily csekély részben is oda hatni, hogy hazánknak ezen kiállítás alkalmával documentált ezredéves dicső fennállását minél méltóbban megünnepelelhessük, vonják be mindazon tényezőket, melyek a sikert biztosítják, buzdítsanak, lelkesítsenek s gyámolítsanak!

De felkérem főleg vármegyénk összes nagybirtokosait, ipar és műpártoló főurait s magánosokat, kik abban a helyzetben vannak, hogy bizonyos diszesebb munkát és kivitelt igénylő cikkeket vagy berendezéseket, melyekre különben is szükségük van, vagy amelyeket használhatnak vagy elhelyezhetnek, rendeljék meg az illető vidékek tehetségesebb iparosánál azzal a céllal, hogy az illető cikk vagy berendezés a kiállításon is bemutatassék. Ily módon a megrendelők nemcsak az érdekelt iparosoknak és a kiállításnak tennének lényeges szolgálatot, hanem a legnagyobb biztosítékot nyernék arra nézve is, hogy ezen tárgyak előállítására kiváló gond s a szokottnál több figyelem fordítottat.

Hogy pedig az érdekelt ség mérvéről kelőleg tájékozva legyek, felkérem mindazokat, kik megrendeléseik által jóra való, tehetséges, de szegényebb anyagi viszonyok közt élő iparosainkat a jelzett módon elősegíteni óhajtják, valamint azon iparosokat, kik ily megrendelések általi támogatásra igényt tartanak, szíveskedjenek értesítéseiket hozzám még a f. hó végéig megküldeni Rimaszombat, 1894. július 7-én.

Hámos László,
főispán

A hesseni légy.

A hesseni légy egy szunyogforma kis legyecske, mely egy Európában, mint Amerikában a buzatermesben már többször egész vidékekre, sőt országokra terjedő pusztításokat okozott.

A jelentéktelen kinézésű rovar oly módon válik kártékonyná, hogy kukacjai a fiatal buzaszárakat megrongálják és tönkre teszik; csekélyebb mértékben elősködnék a rozs- és árpa-
vetésekben is.

A rovar nősténye ugyanis parányi petéit ősz elején, szeptember elején a vetések levelein tojja; a peték kikelvén, körülbelül 3 mm. hosszú fehér kukacok a szár és levélhüvely közé levándorolnak és a levélhüvely tövében megtelepedve, a gyöngye szár nedvét kiszívják.

Az ily nagyobb mértékben megtamadott zsenge növényekéknél ennél fogva elsárgulnak, elfonnyadnak és kivesznek. A kukacok a szárazban a levélhüvely védelme alatt telelnek át és ott hosszukát idomu barna bábokká változtatják, melyekből a 3 mm. hosszú fekete legyecske április havában buvik elő.

Alig hagyta el a kis légy bábtorát, csakhamar párosodik s a nőstény aztán haldok nélkül meg kezdi a peterakást. E északra már szárhoz indult őszi vetéseknél az alsó leveleket, a tavasziaknál pedig a gyökérleveleket választja ki és barnás petéit azoknak felső lapjára helyezi. A parányi petékből, melyek szabad szemmel alig láthatók, a fiatal kukacok már néhány nap múlva kikelnek és azonnal az illető levél tövéhez vándorolnak; oda érve megállapodnak a levélhüvely védelme alatt töltik álca-állapotuk egész idejét.

Az őszi vetéseknél tehát ilyenkor alulról felfelé az első vagy második büttyök felett található; a tavasziaknál ellenben mint az őszkor az őszi vetéseknél tapasztalhatjuk közvetlen a gyökér felett vannak megtelepedve. Míg azonban ősszel a megtamadott gyöngye száraz, mint említve volt, mind kivesznek, tavasszal az nem esik meg, mert a kukacoknak rendszeren nem

TÁRCSA.

FIÓK ROBINETTI A BIRÓSÁG ELŐTT.

Irta: HEVESSY JENŐ.

— (A Gömör eredeti tárczája.) —

Sok boldog bírói határozatról hallottam már életemben, de ilyenről még soha.

Azt már hallottam, hogy mikor egy kifözönő sirva panaszkolta a bíró előtt, hogy egyik «vetélytársnője» mosószódát öntött a babfőzelékébe, pedig hát a főispán is megnyalhatta volna utána a száját! Az igazság felkent bajnoka behívatta a szolgát és három öblös főzőkanállal megétegette vele, csak hogy kiderüljön az igazság (az igazság ki is derült, hanem a szegény szolgának dobnagságura felfúvódott a hasa tőle), hanem hogy a bíró azt határozta volna, hogy panaszos panaszlott egyénnel birkózzék meg előtte, hogy kifűnjék. kinek van a kettő közül az igazsága — olyat még nem pipáltam.

No de ne vágjunk az események elebe.

Kezdjük elülről.

Ott kezdődik a történet, hogy Kamasz András városi mozgóbolt-tulajdonos nyugodtan, mint akinek teljesen rendben van a szénája, sétált a «Kondás-tér» jobboldalán (lévén kormányparti), midőn valaki hirtelen nyakonverte, majd pedig átkarolván fájós derekát, amugy magyarosan a földhöz teremtette.

Kezdetben nem tudta, mi történik vele. Szeme káprázásából némileg sejtette ugyan, —

hogy valamelyik ismert személyiség érintkezésbe hozta csontos öklét az ő képes ábrázatával, hanem mikor a földön végigterülve, nyomorult féregként nyalni kezdé a föld porát, szentül meg volt arról győződve, hogy itt az istenitet napja s a föld, ez a nyomorult sárteke, «klapecz» kiállításokat hallatva, kezdi lenyelni az embereket, mint a tóparton vadászó golyamadár a gyanutlan szivvel éneklő békákat.

Minthogy azonban a föld egy teljes negyedóra múlva sem nyilott meg alatta, kezdett meggyőződni arról, hogy az évezredek kilátásba helyezett istenitet napja ugyan még mindig nem érkezett meg, hanem azért az ökölcspásokkal senki más, mint Kuczora István, esküdt ellensége tisztelte őt meg.

Mit volt mit tenni, minthogy sántikálva hazavánszorogni s képes felére fájdalmat enyhítő vizes rongyokat rakni.

Két nap múlva pedig, midőn némileg rendbe hozta megzavart gondolatmenetét és tisztán fel foghatta a polgári házasság üdvös voltát, leült biczegő asztalához és az «Önügyvéd» segítségével megszerkesztette Kuczora ellen a feljelentést, amint itt következik:

Tekintetes kir. Járásbíróshoz!

Tisztelettel alulírott, ki városzerte ismeretes szelid és békétűrő mozgóbolt-tulajdonos és adózódó polgár vagyok, folyó évi szeptember hó 5-én 4 és 5 óra között a «Kondás-tér» jobboldali épp a polgári házasság üdvös voltán elmélkedtem, midőn Kuczora János városi utcazeprő hátulról megtámadva, minden különös ok nélkül kétszer a jobboldali, egyszer pedig a baloldali ábrázatomon végigmérté vaskeményű, csontos öklét, miáltal beteges testem e feltűnően apa-

lyos részét hirtelen dagályossá változtatta át, majd pedig átkarolván fájós derekam, — kétszer a földhöz csapott!

Minthogy pedig ezáltal — eltekintve attól, hogy bennem fájdalmas érzelmeket keltett — még a büntető törvénykönyv 261. §-ába ütköző vétséget követett el, ugyanazért ügyvéd nem létében saját magam eszedem mély tisztelettel és alázattal a tek. kir. Járásbíróshoz mint büntető Biróshoz:

miszerint nevezett Kuczora István városi utcazeprő hites törvényzeprő által megidézett és befejezett eljárás után őt a büntető törvénykönyv 261-ik §-ban körülírt módon szigorúan megbüntetni és a tárgyaláskor felszámítandó költségeimet ellenében megállapítani méltóztatnék.

Tisztelettel

KAMASZ ANDRÁS.

Minthogy pedig ha valaki ellen fenytő feljelentés tétetik, a bíróságnak kötelessége a panaszkó tárgyalására határnapot tűzni, ugyanazért Kamasz András feljelentése folytán szintén ki-tűzték a tárgyalást.

A teremben csak kevesen voltak. A bírón kívül mindössze a peres felek és néhány ügyvelen- ügyvéd voltak jelen.

A panaszkó kihallgatása után, aki újból elmesélte a vele történeteket, a panaszlottat vette elő a bíró:

— Hogy hívják?

— Pista bácsi, gyűjtek kend!

— Nevet!

— Nem nevetök én kéröm. Dehogy nevet-
tök. Nincs jó kedvem.

— A nevet kérdezem.

— Girhes Kuczora István, városi utcazeprő polgár.

sikerül már a megerősödött növényt elől. A növényzár tovább nő tehát, de a tápnedvét szívó kukacok állomáshelyein annyira meggyöngül, hogy később nem bírja el kalászat, hanem előbb-utóbb megtörik. Az ilyen gabonaföld aztán úgy néz ki, mintha valaki készakarva össze-viszsa gázolta volna; gyöngön fejlődhetett kalások is jóformán mind füresek.

Junius második felében a kukacok bábbá alakulnak, belőlük július és augusztusban buvik elő a második vagyis a nyári nemzedék. Ennek a nyári nemzedéknek a nőstényei azután az őszi vetésekre tojják a petéiket s az ezekből fejlődő kukacok ismét az őszi vetéseket károsítják.

A hesseni légnyek e szerint évenként két nemzedéke van. Az első nemzedék tavasszal a zöld őszi vetésekben, a második pedig aratás után a tarlóban éri tökéletes kifejlődését.

A mi az ellenszereket és övrendszabályokat illeti, azok a következőkben foglalhatók össze: a) Minthogy a légy második, nyári nemzedéke szeptemberben szokta petéit lerakni, tanácsos az őszi vetést minél későbbre halasztani, hogy mire a vetés kikel, a legyeknek már semmi nyoma se legyen.

b) A nagyobb mértékben megrongált és tönkretett vetések legkésőbbi kora tavasszal minél előbb jó mélyen beszántani; ezzel nemcsak azt érhetjük el, hogy a légy bábjai megsemmisülnek, hanem hogy az illető földterület, amelyről különben is silány termés lett volna várható, még másképen is ki lehet használni és nevezetesen kapásnövények termelésére fordítani.

c) A nyári nemzedék kipusztítására ajánlható a tarló leégetése; amennyiben pedig a bábok a gabonaszárak alsó büttykén vannak elhelyezkedve, előnyösebb hosszú tarlót hagyni, hogy ekként valamennyi báb elérhető legyen.

d) Sokkal czélszerűbb ennél a tarlót aratás után azonnal minél mélyebben beszántani, amely eljárással a legyek további fejlődését megakasztván, az őszi vetések a légy támadásaitól lehetőleg megóvatnak.

Mindezeknek a védekezéseknek azonban csak akkor lesz meg a kellő eredménye, ha azokat nemcsak egyes gazdák követik, hanem a megtámadott vidékek lehetőleg valamennyi birtokosa alkalmazza.

Az írói munkadíj.

Egy könyvkereskedő ujság legutóbbi számainak egyikében lenyomatja azt a levelezést, amely egy berlini kereskedelmi tanácsosné és Jordan Vilmos író között folyt. A tanácsosné arra kérte az író, hogy adja neki kölcsön a kik tagadják a szerelmet című vigjátékát, mire aztán az író a következő levelet írta a tanácsosnének:

Tisztelt Nagysád!

Több estely alkalmat szolgáltatott nekem arra, hogy megbámuljam azt a finom izlést és a harmóniát iránt való érzéket, melyet ön mindenkor ujjonát öltözkéssel tanusít. E tehetségére kell biznom ama feladat megoldását: válogatott és gazdag öltözékben ülni a súlyos ezüst teamasina körül s aranyozott csészeiből szörpöl-

— Született?
— Már hogyné születtem volna. Hiszen másképp nem lőnnék most itt
— Azt kérdeztem, hogy mikor?
— Régen volt biz' az, kérem szeretettel.
— De azért csak tudja?
— Hát tenni tudom, ha muszáj.
— No hát mondja.
— Gondolkodni köll egy kicsit.
— No hát gondolkodjék.
— Kuczora lehajtja a fejét és tekintetét a csizmája hegyére irányozza.
— Móg is van mán. Móg talátam.
— Hát csak kivele szaporán.
— Jó lösz-é 1852?
— Nekem jó, ha akkor születtem.
— Hát akkor. Eppen mikor édos apám piros eszimat vött Andris bátyámnak, aki a gimnásztikumba járt oskolába.
— Jól van. Mi a vallása?
— Most még nincsen.
— Már hogyné volna?
— Ha mondom, hogy nincs.
— Micsoda, nincsen vallása?
— Nincs.
— Hát az hogyan lehet?
— Azt gondotam kéröm, hogy az ur csak most akarja, hogy valljak?
— Hát persze, hogy azt akarom, hanem most nem azt kérdeztem.
— Nem é?
— Nem hát Azt kérdeztem magától, hogy mi a hite?
— Hogy Kamasz szörnyen hazudott.
— Maga bolond. Milyen templomba jár.
— Már mint én?

getni mégis kenyelmesen lenni, úgy, hogy esztétikai hajlamaiban ne legyen sértve, midőn a szellemi táplálékot kevésbé tisztá minőségű edényből veszi be. Gyantitok, hogy ön repedezett vagy oly tanýerokat, melyeken mások ebédjenek nyomai láthatók, nem tűrnie meg asztalán.

Ha önt ennek ellenére sem zavarják a kék vagy piros czeruzával írt kereszték egy agyonolvasott bírálati példányban, vagy ha ugyanazok a gyengéd kezék, melyek hetenkint legalább hátpár uj g'agó-keztűt nyíneken el, nem rettennek vissza a kölcsönkönyvtárból vett könyvekkel való érintkezéstől, melyeknek fedőlapjára csak úgy ragad az előző olvasóktól való izzadmány és zsir, úgy ez az ön dolga és be kell érnem azzal, hogy bámulatomat fejezem ki azon, hogy finomsági érzékét ily csodálatos módon panczelozza körül az undor által keresztül nem hatolható szaruhártyával.

De felhasználom ezt az alkalmat arra, hogy az ön kérését oly világításban tüntessem föl ön előtt, a melyre ön kétségtelenül nincs elkészülve.

Ön és társasága vigjátékotát óhajttak olvasni. Ez az óhajtas, nagyságos asszonyom, az én tökélem és az én munkam eredménye. A végből, hogy ezt az óhajttást támaszthassam, szükségem volt pai és anyai örökségemre, a költői tehetségre, a nyelvbéli jártasságra, a versfaragásban való ügyességre, és sok más ismeretre és képességre, melyeket az ember sem ingyen, sem sok évi fáradozás nélkül nem sajátíthat el.

Ezzel a forgalmi tőkével aztán heteken át kellett az íróasztalnál ülnöm. sok akadályt le kellett küzdenem, hogy darabomat előadják, magamnak kellett a próbákat vezetnem s oktatnom kellett a színészeket, hogy hogyan adják elő szerepeiket.

A darab tetszett s ez által azt a vágyat támasztotta a közönségben, hogy az el is olvassa. Így aztán színpadi értéken kívül könyvértéke is van. A közönség kereslete nem egyéb, mint tőkémnek esedékessé vált járadéka, nem egyéb, mint az általam termelt árunak realizálható eladási értéke. Ezt a járadékot már most egy bizonyos időre, ennek az árunak egy bizonyos készletét eladtam Sauerländer frankfurti könyvkiadó urnak.

Ön tehát rosszul fejezi ki magát, midőn arra kér engem, hogy önnék a darabot kölcsön adjam. A mit ön nekem visszaad, az nem egyéb, mint egy elfogyasztott osztriganak héja, nem egyéb telenyomatott papírosnál, a mely elvesztette azt a tulajdonságát, hogy az ön zsebéből a kiadóm zsebébe másfél forintot átszármaztasson. Ön olvasási kedve által kiadómnak a bolti árral adósa lett, — nem ugyan a kereskedelmi törvény szerint, de igenis egy magasabb törvény szerint, melynek az ön társadalmi fokán legalább ép annyira kötelezőnek kellene lennie az illem törvénye szerint.

Vannak emberek, kiktől senki sem veszi rossz néven, ha egy léggömb felszállását vagy egy czirkuszársaság produkcióját a kerítésen kívül ingyen nézik, vannak aztán mások, kiknek csak a harmadik vagy a második és ismét mások, kiknek csak az első hely való. Így aztán vannak nagy osztályok is, melyek egymást könyvekkel kisegítik, vagy a kölcsönkönyvtárba kény-

— Maga hát, nem is a szomszéd ökre!
Kuczora szinte félve mormogja maga elé:
— Biz én könyörgöm, semmilyen templomba nem járok.
— Istentagadó paraszt! Csak eljár az istenházába?
— Hát katolikusba, ha muszáj.
— Milyen az állapota?
— Egyenős, kéröm.
A bíró dühösen kérdi:
— Részeg maga?
— Nem én, kéröm, józan vagyok jelenlegösen
— Hát akkor mit beszél itt össze vissza!
Kuczora csodálkozva böki meg a poczkját.
— Én?
— Maga hát!
— Hát mit kérdőzött, könyörgöm?
— Azt, hogy feleséges-e, vagy sem?
Kuczora ijedten emelé maga elé csontos ökleit:
— Isten mönts! Magam vezetőm a gazdaságot. Elég az én bajom így is.
— Ne hadarjon itt annyit össze-vissza! Adja elő az esetét.
— Ha agyonver az ur, akkor sem tunnám mögmondani, hogy mikor estem el utoljára.
— Nem azt kérdeztem!
Kuczora megcsóválja bozontos üstökét.
— Ejnye pedig úgy értelmeztem. Hát mit tetszött kérdőzni, kéröm alázatosan a bíró urat?
— Azt, hogy mondja el nekem, miért rakta meg olyan csúfosan Kamasz András panaszost?
A vádlott begömböli a hüvelyk ujját:
— Így görböljek mög, ha csak egy ujjal is hozzá nyúltam.

telenek küldeni. De képzelmé már most az ön tisztelt férjét, a kereskedelmi tanácsos urat, a mint a legfinomabb pikével borított mellén kronométereinek nehéz aranylánczát fitogtatva, rongyos utcai síhederektől körvezeve egy faágról élvezzi a löversenyeket.

Ön és az ön osztálybeli sok száz ember nem retten vissza attól, hogy ugyanily állapontot foglaljon el a legkevésbé megóvott, a lekevésbé megőrizhető tulajdonnal — az író tulajdonával szemben — nyilván, mert sejtelmé sincs róla és mert még sohasem gondolkodott arról, hogy miről áll ez a tulajdon.

Hisz ön és tisztelt férje nagy bámulói Angliának és az angol szokásoknak. Nos hát legyenek angolok az irodalommal szembe való viselkedésükben is. Angliában senki sem tarthat igényt a gentleman nevére, akinek vagyonához mért könyvtára nincsen. Tizenkét szobából és teremből álló lakással bírni, mint ön, hat lovat és három szőlőt tartani, mint ön és mégis kölcsönként könyveket olvasni — ezt Angliában nagyon illetlen és tisztességtelen dolognak tartanak.

Mindezzel, mélyen tisztelt kereskedelmi tanácsosné asszonyom, szives készséggel kölcsönzöm önnék a kívánt vigjátékot néhány példányt, de csak úgy, ha ön nekem megfelelő viszonzószívességet tesz.

Azt hallottam, hogy ön férjének gyönyörű marokini fölő kötetet adott hozományképpen, melynek tartalma igen becses, habár éppenséggel nem olvasni való, mert lapjai csupa államkötvényekből állnak. Legyen szives ezt a könyvet néhány órára kölcsön adni. Annak idejében pontosan vissza fogom önnék szolgáltatni, mert nem akarok egyebet, mint a kamatszelvevényeket számomra kivágni.

Az ön hive:

JORDAN.

Nyilatkozat. A felmerült híresztelésekkel szemben kötelességem kijelenteni, hogy a »Gömör-Kishont« 29-ik számában megjelent »Hazafiság — szerződés szerint« című czikket nem irtam, hogy megírassék sem közvetve, sem közvetlen be nem folytam.

Perjéssy László.

H I R E K.

— **Tanitói jubileum.** Mult hó 29-én tartotta Ulreich Janos Dobsina városi tanító 25 éves tanitói jubileumát, mely alkalomból nemesak tanítótársai, hanem maga a város előljárósa, a gömörmegyei ág. ev. egyházmegye s Dobsina város egész közönsége is sietett az ünnepeltet üdvözölni, ki már 23 év-t töltött el Dobsinán s ez idő alatt a dobsinai társadalmi élet egyik szászámottevő alakjává küzdötte magát.

— **Eljegyzés.** Nagy Lajos orosházi polgári iskolai igazgató-tanító a mult heten jegyezte el Guggenberger Emilia kisasszonyt a rozsnói ág. evang. kerületi felső leányiskola igazgatónőjét.

— **Utadó és putnoki jegyző.** Tudvalevő dolog, hogy utadót valamely községben csak az fizet, ki azon községben állami adót fizet, vagyis

— No ne tagadja.
— Ugyan kéröm, mit tagadnék rajta? Hiszen örülnék, ha én olyan erős lőnnék, hogy Kamasz atyámfiat a földhöz tunnám pöndöríteni.
— Hát nem tudja?
— Még eddig ugyan nem próbáltam, hanem úgy kalkulálok, hogy nem bírnám.
— Megmerné próbálni?
Kuczora nevetni kezd. Tetszik neki a bíró eszméje.
— Egy próba nem a világ, bíró ur... Kölyök koromban többször is a földhöz terem-töttek...
— Hát maga Kamasz, mit mond ehhez?
— En kéröm azt mondom, hogy...
— Mit mond?
— Nem mondok semmit.
— No hát majd mondok én!
Mondott is olyat, aminőt bíró még talán soha sem mondott párlekedő feleknek:
— Álljanak ide a középre. Mikor hármat olvasok, akkor kezdjenek el — birközni, Mint-hogy panaszos Kamasz Andrásnak tanuja nincsen panaszolt Kuczora István pedig a cselekményt tagadásba veszi ugyanezért kénytelen vagyok a meghozandó ítéletet a birközás kimene-telétől függővé tenni. Tehát rajta!
Kamasz és Kuczora mosolygó ábrázattal állottak ki a terem közepére.
A jelenlevő ügyvédek pedig kíváncsian lesték a további fejleményeket.
A bíró hirtelen elküldötte magát:
— Csülökre magyar!
Az egyik ügyvéd felfogván a dolog humoros oldalát, nevetve toldta hozzá:
(Vége következik.)

sikerül már a megerősödött növényt elől. A növényzár tovább nő tehát, de a tápnedvét szívó kukacok állomáshelyein annyira meggyöngül, hogy később nem bírja el katasztrófát, hanem előbb-utóbb megtörik. Az ilyen gabonaföld aztán ugy néz ki, mintha valaki készakarva össze-viszsa gázolta volna; gyöngén fejlődhetett kalászkok is jóformán mind őrsek.

Junius második felében a kukacok bábba alakulnak, belőlük július és augusztusban buvik elő a második vagyis a nyári nemzedék. Ennek a nyári nemzedéknek a nőstényei azután az őszi vetésekre tojják a petéiket s az ezekből fejlődő kukacok ismét az őszi vetéseket károsítják.

A hesseni légynek e szerint évenként két nemzedéke van. Az első nemzedék tavasszal a zöld őszi vetésekben, a második pedig aratás után a tarlóban éri tökéletes kifejlődését.

A mi az ellenszereket és övrendszabályokat illeti, azok a következőkben foglalhatók össze:

a) Minthogy a légy második, nyári nemzedéke szeptemberben szokta petéit lerakni, tanácsos az őszi vetést minél későbbre halasztani, hogy mire a vetés kikel, a legyeknek már semmi nyoma se legyen.

b) A nagyobb mértékben megrongált és tönkretett vetések legezészerűbb kora tavasszal minél előbb jó mélyen beszántani; ezzel nemcsak azt érhetjük el, hogy a légy bábjai megsemmisülnek, hanem hogy az illető földterület, amelyről különben is silány termés lett volna várható, még másképen is ki lehet használni és nevezetesen kapásnövények termelésére fordítani.

c) A nyári nemzedék kipusztítására ajánlható a tarló leégetése; amennyiben pedig a bábok a gabonaszárak alsó büttyékén vannak elhelyezkedve, előnyösebb hosszú tarlót hagyni, hogy ekként valamennyi báb elégethető legyen.

d) Sokkal célszerűbb ennél a tarlót aratás után azonnal minél mélyebben beszántani, amely eljárással a legyek további fejlődését megakasztván, az őszi vetések a légy támadásaitól lehetőleg megóvatnak.

Mindezeknek a védekezéseknek azonban csak akkor lesz meg a kellő eredménye, ha azokat nemcsak egyes gazdák követik, hanem a megtámadott vidékek lehetőleg valamennyi birtokosa alkalmazza.

Az írói munkadíj.

Egy könyvkereskedő újság legutóbbi számainak egyikében lenyomatja azt a levelezést, amely egy berlini kereskedelmi tanácsosné és Jordan Vilmos író között folyt. A tanácsosné arra kérte az író, hogy adja neki kölcsön a kik tagadják a szerelmet című vigjátékát, mire aztán az író a következő levelet írta a tanácsosnének:

Tisztelt Nagyság!

Több estélyi alkalmat szolgáltatott nekem arra, hogy megbámuljam azt a finom izlést és a harmóniát iránt való érzéket, melyet ön mindenkör ujondujú öltözékével tanusít. E tehetségére kell bíznom ama feladat megoldását: válogatott és gazdag öltözékben ülni a súlyos ezüst teamasina körül s aranyozott csészekből szörpöl-

— Született?
— Már hogyné születtem volna. Hiszen másképp nem lőnnék most itt.
— Azt kérdeztem, hogy mikor?
— Régen volt biz' az, kérem szeretettel.
— De azért csak tudja?
— Hát tunni tudom, ha muszáj.
— No hát mondja.
— Gondolkodni köll egy kicsit.
— No hát gondolkodjék.
— Kuczora lehajtja a fejét és tekintetét a csizmája hegyére irányozza.
— Móg is van mán Móglatátam.
— Hát csak kivele szaporán.
— Jó lösz-é 1852?
— Nekem jó, ha akkor született.
— Hát akkor. Éppen mikor édös apám piros csizmát vött Andris bátyámnak, aki a gimnásztikumba járt oskolába.
— Jól van. Mi a vallása?
— Most még nincsen.
— Már hogyné volna?
— Ha mondom, hogy nines.
— Micsoda, nincsen vallása?
— Nincs.
— Hát az hogyan lehet?
— Azt gondoltam kéröm, hogy az ur csak most akarja, hogy valljak?
— Hát persze, hogy azt akarom, hanem most nem azt kérdeztem.
— Nem é?
— Nem hát. Azt kérdeztem magától, hogy mi a hite?
— Hogy Kamasz szörnyen hazudott.
— Maga bolond. Milyen templomba jár.
— Már mint én?

getni mégis kényelmesen lenni, úgy, hogy esztétikai hajlamaiban ne legyen sértve, midőn a szellemi táplálékot kevésbé tisztá minőségű edényből veszi be. Gyánított, hogy ön repedezett vagy oly tányérokot, melyeken mások ebédjenek nyomai láthatók, nem tűrne meg asztalán.

Ha önt ennek ellenére sem zavarják a kék vagy piros ceruzával írt keresztek egy agyonolvasott bírálati példányban, vagy ha ugyanazok a gyengéd kezek, melyek hetenkint legalább há-pár új g'ag-keztűt nyútnak el, nem rettennek vissza a kölcsönkönyvtárból vett könyvekkel való érintkezéstől, melyeknek fedőlappjára csak úgy ragad az előző olvasóktól való izzadmány és zsír, ugy ez az ön dolga és be kell érnem azzal, hogy bámulatomat fejezem ki azon, hogy finomsági érzékét ily csodálatos módon panczelozza körül az undor által keresztül nem hatolható szaruhártyával.

De felhasználom ezt az alkalmat arra, hogy az ön kérését oly világításban tüntessem föl ön előtt, a melyre ön kétségtelenül nincs elkészülve.

Ön és társasága vigjátékot óhajtnak olvasni. Ez az óhajtnak, nagyságos asszonyom, az én tökélem és az én munkam eredménye. A végből, hogy ezt az óhajtnak támaszthassam, szükségem volt pai és anyai örökségemre, a költői tehetségre, a nyelvbéli jártasságra, a versfaragásban való ügyességre, és sok más ismeretle és képességre, melyeket az ember sem ingyen, sem sok évi fáradozás nélkül nem sajátíthat el.

Ezzel a forgalmi tőkével aztán heleben át kellett az íróasztalnál ülnöm. sok akadályt le kellett küzdenem, hogy darabomat előadják, magamnak kellett a próbákat vezetnem s oktatnom kellett a színészeket, hogy hogyan adják elő szerepeiket.

A darab tetszett s ez által azt a vágyat támasztotta a közönségben, hogy az el olvassa. Így aztán színpadi értékén kívül könyvértéke is van. A közönség kereslete nem egyéb, mint tőkémnek esedékessé vált járadéka, nem egyéb, mint az általam termelt árunak realizálható eladási értéke. Ezt a járadékot már most egy bizonyos időre, ennek az árunak egy bizonyos készletét eladtam Sauerländer frankfurti könyvkiadó urnak.

Ön tehát rosszul fejezi ki magát, midőn arra kér engem, hogy önnek a darabot kölcsön adjam. A mit ön nekem visszaad, az nem egyéb, mint egy elfogyasztott osztriganak héja, nem egyéb telenyomatott papirosnál, a mely elvesztette azt a tulajdonságát, hogy az ön zsebéből a kiadóm zsebébe másfél forintot átszármaztasson. Ön olvasási kedve által kiadómnak a bolti árral adósa lett, — nem ugyan a kereskedelmi törvény szerint, de igenis egy magasabb törvény szerint, melynek az ön társadalmi fokán legalább ép annyira kötelezőnek kellene lennie az illem törvénye szerint.

Vannak emberek, kiktől senki sem veszi rossz néven, ha egy léggömb felszállását vagy egy cirkusztársaság produkcióját a kerítésen kívül ingyen nézik, vannak aztán mások, kiknek csak a harmadik vagy a második és ismét mások, kiknek csak az első hely való. Így aztán vannak nagy osztályok is, melyek egymást könyvekkel kíségitik, vagy a kölcsönkönyvtárba kény-

— Maga hát, nem is a szomszéd ökre!
Kuczora szinte félve mormogja maga elé:
— Biz én könyörgöm, semmilyen templomba nem járok.
— Istentagadó paraszt! Csak eljár az istenházába?
— Hát katolikusba, ha muszáj.
— Milyen az állapotja?
— Égyenős, kéröm.
A bíró dühösen kérdi:
— Részeg maga?
— Nem én, kéröm, józan vagyok jelenlegösen.
— Hát akkor mit beszél itt össze vissza!
Kuczora csodálkozva böki meg a poczkaját.
— Én?
— Maga hát!
— Hát mit kérdőzött, könyörgöm?
— Azt, hogy feleséges-e, vagy sem?
Kuczora ijedten emelé maga elé csontos ökleit:
— Isten mönts! Magam vezetöm a gazdaságot. Elég az én bajom így is.
— Ne hadarjon itt annyit össze-viszsa! Adja elő az esetét.
— Ha agyonver az ur, akkor sem tunnám mögmondani, hogy mikor estem el utoljára.
— Nem azt kérdeztem!
Kuczora megcsóválja bozontos üstökét.
— Ejnye pedig úgy értelmeztem. Hát mit tetszött kérdőzni, kéröm alázatosan a bíró urat?
— Azt, hogy mondja el nekem, miért rakta meg olyan csúfosan Kamasz András panaszost?
A vádlott begörbíti a hüvelyk ujját:
— Így görbüljek mög, ha csak egy ujjal is hozzá nyultam.

telenek külden. De képzelje már most az ön tisztelt férjét, a kereskedelmi tanácsos urat, a mint a legfinomabb pikével borított mellén kronométereinek nehéz aranylánczat fitogtatva, rongyos utcai sihederektől környezve egy faágról élvezzi a löversenyeket.

Ön és az ön osztálybeli sok száz ember nem retten vissza attól, hogy ugyanily álláspontot foglaljon el a legkevésbé megóvott, a te kevésbé megőrizhető tulajdonnal — az író tulajdonával szemben — nyilván, mert sejtelve sincs róla és mert még sohasem gondolkodott arról, hogy miből áll ez a tulajdon.

Hisz ön és tisztelt férje nagy bámulói Angliának és az angol szokásoknak. Nos hát legyenek angolok az irodalommal szembe való viselkedésükben is. Angliában senki sem tarthat igényt a gentleman nevére, akinek vagyonához mért könyvtára nincsen. Tizenkét szobából és teremből áll lakással bírni, mint ön, hat lovat és három szolgát tartani, mint ön és mégis kölcsönkért könyveket olvasni — ezt Angliában nagyon illetlen és tisztességtelen dolognak tartanak.

Mindezáltal, mélyen tisztelt kereskedelmi tanácsosné asszonyom, szives készséggel kölcsönzöm önnek a kívánt vigjátékot néhány példányt, de csak úgy, ha ön nekem megfelelő viszontzívességet tesz.

Azt hallottam, hogy ön férjének gyönyörű marokin fölött kötetet adott hozományképpen, melynek tartalma igen becses, habár éppenséggel nem olvasni való, mert lapjai csupa államkönyvényekből állnak. Legyen szives ezt a könyvet néhány órára kölcsön adni. Annak idejében pontosan vissza fogom önnek szolgáltatni, mert nem akarok egyebet, mint a kamatszelvevényeket számomra kivágni.

Az ön hive:

JORDAN.

Nyilatkozat. A felmerült híresztelésekkel szemben kötelességem kijelenteni, hogy a »Gömör-Kishont« 29-ik számában megjelent »Hazafiság — szerződés szerint« című cikket nem irtam, hogy megírassék sem közvetve, sem közvetlen be nem folytam.

Perjéssy László.

H I R E K.

— **Tanítói jubileum.** Mult hó 29-én tartotta Ulreich Janos Dobsina városi tanító 25 éves tanítói jubileumát, mely alkalmából nemcsak tanítótársai, hanem maga a város előljárósága, a gömörmegyei ág. ev. egyházmegye s Dobsina város egész közönsége is sietett az ünnepeltet üdvözölni, ki már 23 évt töltött el Dobsinán s ez idő alatt a dobsinai társadalmi élet egyik számszámottevő alakjává küzdötte magát.

— **Eljegyzés.** Nagy Lajos orosházi polgári iskolai igazgató-tanító a mult heten jegyezte el Guggenberger Emilia kisasszonyt a rozsnói ág. evang. kerületi felső leányiskola igazgatónőjét.

— **Utadó és putnoki jegyző.** Tudvalevő dolog, hogy utadót valamely községben csak az fizet, ki azon községben állami adót fizet, vagyis

— No ne tagadja.
— Ugyan kéröm, mit tagadnék rajta? Hiszen örülnek, ha én olyan erős lőnnék, hogy Kamasz atyámfiaát a földhöz tunnám pöndöríteni.
— Hát nem tudja?
— Még eddig ugyan nem próbáltam, hanem ugy kalkulálok, hogy nem bírnám.
— Megmerné próbálni?
Kuczora nevetni kezd. Tetszik neki a bíró eszméje.
— Egy próba nem a világ, bíró ur... Kölyök koromban többször is a földhöz terem-töttek...
— Hát maga Kamasz, mit mond ehhez?
— Én kéröm azt mondom, hogy...
— Mit mond?
— Nem mondok semmit.
— No hát majd moudok én!
Mondott is olyat, aminőt bíró még talán soha sem mondott parlekedő feleknek:
— Álljanak ide a középre. Mikor hármat olvasok, akkor kezdjenek el — birkózni, Mint-hogy panaszos Kamasz Andrásnak tanuja nincsen panaszolt Kuczora István pedig a cselekményt tagadásba veszi ugyanezért kénytelen vagyok a meghozandó ítéletet a birkózás kimene-telétől függővé tenni. Tehát rajta!
Kamasz és Kuczora mosolygó abrázattal állottak ki a terem közepére.
A jelenlevő ügyvédek pedig kíváncsian lesték a további fejleményeket.
A bíró hirtelen elkialtotta magát:
— Csülökre magyar!
Az egyik ügyvéd felfogván a dolog humoros oldalát, nevetve toldta hozzá:
(Vége következik.)

kinek azon községben vagyona van, vagy pedig mint azon község lakosa ott van megróva kereseti adóval. Így allván a dolg az utadó összeírásába a jegyző csak az ottani lakókat vagy ott vagyonnal bírókat, vagyis az állami adót fizetőket vezetheti be. Nem így tesz azomban Putnok község érdemes jegyzője Sztraka Neit! ő a putnoki lakosokat a lajstrmból kihagyja, az idegeneket pedig utadóval megterhelheti s az így utadóval megterhelteket csak a végrehajtás eszközésekor értesíti a megterheltekről. A végrehajtást pedig csak akkor eszközölteti, mikor már a jogtalan adó ellen reklamálni nem lehet. Így beszéli ezt el egy, az alispáni hivatalhoz, beadott feljelentés.

— **A helybeli rom. kath. templom** boltozatain veszélyes repedések észleltetvén, rendőrileg bezárattott, míg a szakértői megvizsgálás ki nem mondja, hogy e repedések daczára is a veszély tényleg fenn nem áll.

— **Egy veterán néptanító.** Megyenkban, Murány község rom. kath. kantortanítója, Droppa József már 52 év óta szolgál a népnepülés szent ügyének, hosszú pályáján sokat használt a magyarosodás terjedésének. Valjon eszükbe fog-e jutni, akik Droppa bácsi érdekében tehetnének valamit, — hogy az ily érdemet jutalmazni is kellene!?

— **Egyesült hírlapkiadó vállalat.** V. P. és V. A. urak szövetezvéen A. P. urral, azt hitték magukról, hogy ők Haas, Deutsch és Weisenbacher urak és megalakították az egyesült hírlapkiadó-vállalatot és megakarták vásárolni a megyebeli lapokat még pedig olyaténképen, hogy a lapok tulajdonjogaiért mit sem fizettek volna azon egyszerű okból, mert nekik pénzük nincs. V. P. és V. A. urak lettek volna a tulajdonosok, A. P. ur pedig a szerkesztő. E czélból A. P. felkereste az egyik lap tulajdonosát, magával vive V. A. ur ajánló levelét s itt kijelentette, hogy a lap szerkesztését átveszi. A lap tulajdonos az egész ügyről mit sem tudván, A. P. urat a szerkesztőhöz utasította, ki azután A. P. urnak kijelentette, hogy a lap még pénzért sem eladó, ingyen annál kevésbbé s hogy a lap szerkesztését át nem adja annak daczára sem, hogy V. P. és V. A. urak azt már a maguk javára betelekkönyvezték. Így tehát V. P., V. A. és A. P. urak, kik magukról azt hitték, hogy ők Haas, Deutsch és Weisenbacher urak maradtak azok, a kik tulajdonképen voltak: telekkönyvvezetők és recitatorok.

— **Rimaszécsen** az iparosok kisdévodája június 22-én a Kiserdőben 50 krosz belépti díj mellett nyári táncmulatságot rendeznek. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság a nagyvendéglőben lesz megtartva. A jótékonykezeltre felülfizetéseket köszönettel fogad és nyilvánosan nyugtáz a rendezőség.

— **Kerékpárosok** az ideai fegyvergyakorlatoknál. Az ideai fegyvergyakorlatoknál parancsok és jelentések közvetítése céljából kerékpárosok fognak alkalmaztatni és pedig első sorban a fegyvergyakorlatokhoz bevonulandó tartalékosok közül.

— **Érdekes értesítés.** Egy élelmes helybeli kereskedő, a megtartott vásár alkalmával, hogy vevőit türelmeire hívja fel, a következőket írta krétával az üzlet ajtajára: »Rögtön jövök, csak ebédelni mentem.«

— **Nyilvános számadás.** A gömörmegei egyetemi ifjuság által f. évi június hó 23-án rendezett táncmulatságon beletti díjakból befolyt 46 frt 40 kr. Felülfizetésekből 24 frt 50 kr. Kiadás 35 frt 33 kr. Maradvány 35 frt 47 kr, mely összeget a Baksay István nevűre létesítendő alapítványhoz csatoltuk. Felülfizettek: Baksay István 10 frt, Hámos László 4 frt 70 kr, Marton János, dr. Löcherer Tamás 1.10 - 1.10 krt Lokcsánszky Andor, dr. Székely György, dr. Bartha Béla, Maklár Papp Miklós 1—1 frt, Fábry János 70 kr, N. N. 70 kr, Lukács Géza 70 kr, Engel Adolfné 60 kr, dr. Tóthy János 30 kr, N. N. 20 kr. Éva János 20 kr. Kapl Gyula 20 kr. — A t. felülfizetők fogadják a rendezőség hálás köszönetét.

— **Egy ifju szédelőgő.** Bizonys Lucskó József nevű rócezi illetőségű kicisapott deák, folyó hó 5-én beállított Okolicsányi Gáspár ur ráhói földbirtokoshoz és Okolicsányi Józsefnek adván ki magát, a rokonság révén szives vendégszeretetre talált a barátságos háziurnál; ezzel még nem elégedett meg, hanem a derék házi urat meg is pumpolta és ráadásul ellopta Okolicsányi Gusztávnak a névjegyeit, ki jelenleg önkéntes évet szolgálja Losoncson s a lopott névjegyekkel és a pumpolt pénzzel bejött városunka lompolni, a hol a legkellemesebb estékét töltötte el a »Gömöri« és »Huszár« vendéglőben. A következő napon vendégei érkeztek a földbirtokos urnak, kiknek elmeséli új ismeretsegét, a mikor is a vendégek egyike ismerve már a jómadarat, felderíti a titkot s leleplezi a szédelőgőt. Azonnal értesítették a helybeli rendőrséget, de már az ipsének

hülyt helye volt, kényelmesen elzónázott, más vidékre. Csak az a szerencse, hogy nem fogadtuk deputatívóval, mint a czeleglédek a miniszterelnök fiát.

— **A csizi fürdő látogatottságát** eléggé bizonyítja, hogy jelenben 250 allandó vendég keres gyógyulást e pártlan gyógyhatású fürdőben, az árutatóz vendégek száma 256 volt már ez évben s így a folyó fürdőidényben 506 egyén kereste fel ezt a nagyjövőjű gyógyfürdönket.

— **Tamásfalán f. hó 9-én** ejtetett meg az óvónő-választás, mely a kalommal négy pályázó közül Nádasy Sarolta nyiregyházi óvónő választott meg.

— **Egázolás.** A folyó hó 12-én tartott országos vásáron Molnár Lajos tamásfalai földbirtokos kocsija elgázolt egy 7 éves kis fiút. A kocsin Szentiványi Árpád országgyűlési képviselő ült; a jószívű ur nyomban intézkedett, hogy a sérült kis fiu a megyei közkórházban nyerjen gondos ápolást.

— **Hirtelen halál.** A folyó hó 12-én tartott országos vásár alkalmából, kint az állatvásárbán egy Bellényi községi lakos parasztszöny össze-rogyott és meghalt. Az orvos szívszélhűdést állapított meg a halál okául.

— **Egy szó az igazsághoz.** E czimen kaptuk a következő sorokat: »A »Gömör« című hetilap 28. számában, folyó évi július hó 8 án hírek rovatában »Egy nagy ezimzetű ur« című közlemény jelent meg. A közleménynek egyetlen betűje sem sért ugyan, mert hogy »Perusitzi J. J.« nek hívják, kétségbe vonhatlan törvényes születési argumentumon alapul s abban, hogy kivoltam, mi voltam multamban, becsülettel szerzett jog-czimemben csak oly egyének láthatnak szálkát, kik tisztelettel legyen mondva maguk semmik. Okmányok beszélnek ott, a hol a gyenge szél hordta szó nem ér semmit. Hogy okleveles gazdasz s a szepesi püspöki uradalom volt gazdasz, népfelkelő csapatviszt, királyi ügyészégi irodai segédviszt, Tolnavármegye rabsegélyző egy-létének (és nem egyietének) titkára volt a vizit-kártyán írva; az ha nem is használt, senkinek, de bizvást mondhatom, hogy absolute nem ártott; sőt mi több (minden hírlapi polemia e'kerülése mellett) szabad legyen az őszinte udvari-asság korlátai közt mozognom akkor, ha nyílt leplezetlenséggel bátor vagyok kijelenteni, hogy nem is hazudott, mert jegyezze meg magának az igen tisztelt rövid hír szerzője, hogy nem azt felejtettem ki a kérdéses, gúnytárgyú kizűött visitkártyáról, hogy jelenleg pedig kir. ügyészégi díjnok, hanem azt, hogy jelenleg kir. ügyészégi irnok vagyok. De jegyezze meg magának azt is, hogy én nem díjnok, hanem tisztviselő vagyok, de különben ha díjnok is valaki és magát megbecsültetni tudja, nem megvetendő ember.

Jurkovich József.

Országos állatvásár

Rimaszombathban július hó 12-én.

Városi állatorvos jelentése.

Sürgős aratási munkálatok daczára meglepő nagy és élénk vásár keletkezett. Rendkívüli felhajtás marha-, valamint a lóvásárbán volt észlelhető, míg juhok és sertések az elmúlt vásári létszámon alól maradtak.

Felhajtott szarvasmarha 2914, ló 3157, juh 6354, sertés 478, összesen 12902 drb állat. Az üzleti forgalom igen élénk volt a szarvasmarhák, valamint süldő sertések között, de meg az előbbieneknél csökkenő, utóbbiaknál szlárd irányzat mutatkozott. Középes forgalom, változatlan árak mellett a lóvásárbán, teljes üzletlenség pedig a juhok között uralkodott.

Marhavásárbán tapasztalt élénk forgalom legnagyobbbrészt a levágásra szolgált ökrök, jórészen az igaz-állatok, kisebb mérvben fejőstehének s az ökr-tinók között fejlődött ki, mivel a lealegei vásárt nem csupán a közel vidéki, hanem budapesti, bécsi s csehországi kereskedők és a lévai Leidenfrost-féle uradalom is meglátogatták. Lovak között a forgalom kis körre szorított. Felhajtott urasági ürök, részint nem megfelelő kvalitás, részint legelőhiány miatt nem találtak elegendő számmal vevőre, habár a morva kereskedők vásárlás céljából jelentek meg. Süldő sertések élénk fo galmanak valódi okát a remélhető bő maktkermés képezi.

Árak állása: Urasági igaz-ökrök I. oszt. 320—380 frt, kisbirtokosoknak való 180—240 forint, magyar tinó 1—3 évesig 60—180 forint páronként, magyar fejős tehén 50—90 frt, tarka 75—150 frt, mustra ökrök 80—140 frt, tehének levágásra 45—100 frt. Könnyebb igazlő párja 220—340 frt. Parasztlő darabja 45—110 frt, sovány ürő páronként 5—8 frt, süldő sertés 1 éves 24—28 frt, 1—2 éves 34—56 frt páronként, bizó sertések kilogrammonként vágó súly szerint 43—45 kr.

CSARNOK.

Egy anyósjelölt keservei.

(Vége.)

Anyyira elvoltam merülve a babszem orakulumba, hogy se nem láttam, se nem hallottam, midőn egyszerre két erős kéz ölelt meg és a-laki megcsókolt. Megremülve kiáltottam fel. A

felhőnyben úgy tetszett, mintha egy katona állna előlem.

— Kicsoda maga? mit akar? — rivaltam rá.

Állásba vágta magát és mondá:

— Nagy Pál huszárkaplár.

— Mit akar?

— Parancsára, viszonza. Mari meghívott mára borjupecsenyére.

— Mari? — mondán bosszusan — megtiltom, hogy szeretője a konyhába jöjjön.

— Hisz nem szerelem, hanem nővérem, viszoza a hadi

— Nővérem? kiálltél felháborodva — az nem igaz! A nővért nem szokták úgy átölelni és megcsókolni, mint ön tette az előbb. Férjem különösen se engedi, hogy hozzánk idegen jöjjön. Jó lesz, ha elhordja az irháját.

De nem tágitott, hanem kaczerködni kezdett a borjupecsenyével, mely az asztalon volt melyet estére hidegen akartam feltálatni.

— Távozzék, vagy segítségért kiáltok.

Utálat harag és düh fogott el.

— Segítség! — kiálték. Gyilkosok, betörők, rablók!

A huszár láttá, hogy ennek fele se tréfa, kiugrott a konyhaajtón.

A doktor és Emma ijedten jöttek. Mit tevé legyek most? Az igazat nem mondhatom meg. Össze-vissza beszéltem, hogy kísérteteket láttam és meg vagyok rémülve, végül ajulást szimuláltam. Leanyom fájdalmasan felsikoltott, midőn engem e helyzetben látott, de én így gondolkoztam magamban.

— Vilma, te nagyon ravasz vagy, mert egyetlenegy doktor se lehet oly érzéketlen, hogy kötelességet ne teljesítse, ha szenvedőt lát. Aztán azelőtt a pompás borjupecsenyét és bort az égit magasztalta.

Gyorsan magamhoz tértem és elmondtam, hogy nyilván a konyhaköténytől ijedtem meg.

Vagy megvallottam volna, hogy a szomszédba menetel helyett az éléskamrába rejtöztem el? Vagy elárultam volna a huszár titkét, ki engem tartott Marinak? — Nem, sohasem!

A doktor gyöngéden fogott meg: Ah, mily élvezet pacziensnek lenni az ő kezében

Az ijedségen kívül semmi bajom se történt. Ezután a doktor kijelenté, hogy végteteülül sajnálj de kötelessége egy beteghez szölitja, ki napok óta súlyos bajban szenved. Miután semmi áron se akart maradni, nehéz szívvel elbocsátam.

Amint távozott kérdőre vontam Emmát.

— Nos, hogyan viselte magát a doktor?

— Igen kedvesen.

— Ugy? És miről beszélt?

— A többi közt azt mondta, hogy valószínűleg narancsvirág van a szobában s ennek a szagát ki nem állhatja, mert gyermekkorában narancsvirág-vizet adtak be neki mint hánytatót, ettől az időtől fogva még a szagától is undorodik.

— És te?

— Azt mondtam, hogy kiveszem hajamból a virágokat, de azt nem kívánta. Mindazonáltal kivettem és ekkor mellém ült.

— És aztán?

— Mindenféléről beszélt, jó atyjáról, anyjáról, kik folyton azt hangoztatták, hogy jó lenne ha szép kis feleséget hozna a házhoz és aztán — és aztán? kérdém visszafojtott lélek-zettel.

— És aztán elkezdte kiabálni mama és mi a konyhába szaladtunk.

Elsőtőlül elöttem a világ. Megsemmisülve rogytam a karszékre. Oly közel a célhoz — a boldogító szó már ajkán lebegett, midőn a sors egy éhes katona alakjában profán módon közbelépett. Első gondolatom az volt, hogy Marit azonnal elküldöm. De még se. Mit szól hozzá férjem, a gyermekek, dr. Berkes és Frigyes nagybácsi, ha kitudódnék a dolog? Borzasztó!

Azóta a Mari oly kihívó és szemtelen, úgy hogy alig merek neki egy szót is szólni. Este még a konyhába se merek menni, hátha ott találok a huszár kaplár. A remélt boldogság helyett gondokat és bosszúságot arattam és kitudja mikor sikerül ismét a doktort megfognom? Nagyon levért és törődött vagyok szerkesztő ur, de azért mégse hagyok fel a sors elleni harczzal és még mindig remélem, hogy a doktor horog-
ra kerül.

U. i. A doktor a nevezett estén nem is volt betegnél. Ellenkezőleg törzsvendéglőjében rendes kompénistáival tarokkozott. Tehát kigúnyolt, jól-lehet, izlett neki a borjupecseny és tejeles mártás. Szeretném látni, hogy ezt mint vóm merészelné-e megtenni? A tarokkozásról majd leszoktatnám.

A lap tulajdonos megbizottja és felelős szerkesztő:

SZRELESS ÖDÖN.

Segéd-szerkesztő: CSERNAY DÁNIEL.

Piaci árak.

Rimaszombathban 1894. július 12. tartott országos vásáron:

Tisztabuza 100 k. 6.30—6.50, rozs 5.30—5.50, árpa 5.80—6.—, zab 5.80—6.— kukorica 5.50—5.60, krumpli 1.25—1.40, bab ——— mmázsáknint. — Marhahús 44 kr. Borjúhús 48 kr. Sertéshús 48 kr. kilogrammonként a rkapitányi hivatal,

Rezenyón 1894. évi július 14. tartott heti vásáron

Tisztabuza frt 5.20, rozs 3.40, árpa 3.60, zab 3.80 kukorica 3.50, bab 5.00., kása 6.90 hektoliterenkint Sulyán Sándor, rkapitány

Nyilttór.)*

Nyilatkozat.

Folyó évi május 29-én Osgyánban Reich Lajos pásztói lakos urat sérteni nem szándékoztam, de ha magát általam sértettnek érezte, tőle bocsánatot kérek.

Előtűnk mint tanuk:
Koch József, Bolyky Gábor.
Horacek Rudolf.

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelőséget a Szerk.

A tornallyai járás főszolgabírájától.

1265—1894. szám.

Árverési hirdetmény.

Gömör-Kishont t. e. vármegye tornallyai járásában fekvő Málé község volt urbéreseinek tulajdonát képező s a hatóságilag jóváhagyott üzemterv alapján készült vázlatrajz b-vel jelölt osztágán lévő összes fáknak s az egész erdő területén elszórtan álló vén hagyás-fáknak — és pedig szakértői becslés szerint mintegy 960 m³ 100—120 éves tölgy hagyásfa és 780 m³ 40—45 éves 06 részben tölgy és 04 részben erdei fenyőfa eladása 40 drb kivételével a földmivelésügyi magyar kir. miniszteriumnak 3549.—1894. 1—3. számú rendeletével, illetve a vármegyei közíg. bizottság erdészeti albizottságának a folyó évi 143—erd. sz. határozatával engedélyeztetett.

Midőn e végből a nyilvános árverést a j. évi augusztus hó 7-ik napjának d. e. 9 órájára Málé községébe a község házához kitűzöm, az árverési feltételeket az alábbiakban közlöm a venni szándékozókkal:

1. A becs-, illetve kikiáltási ár 5430 frt, azaz ötezernegyszázharminc o. é. frtban állapítatik meg.

2. Az árverezni szándékozók az árverés megkezdése előtt fenti összeg 10 százalékát tartoznak bánatpénzül letenni.

3. A letarolás a folyó év őszén s illetve az 1894—95-ik év telén teljesen befejezendő.

4. A kivágott fa az erdőterületről 1895. évi márczius hó végéig — feltétlenül elszállítandó.

5. A fa vágatás és fuvarozás által esetleg megrongálható határjelek azonnal kijavítandók.

8. A vételár fele része az árverés befejezte után azonnal, a másik fele része a letarolás megtörténte, illetve a kifuvarozás megkezdése előtt lesz alólírott kezeihez lefizetendő.

7. Az erdőben meghagyandó 40 drb makkfát előzetesen a hatósági erdész fogja kijelölni. Tornallya, 1894. május hó 30.

Szontagh Zoltán,
főszolgabíró.

Árlejtési hirdetmény.

50. sz. — A rimaszombati izraelita hitközség a régi paplak átalakítása és megnagyobbítására ezennel árlejtési pályázatot hirdet; felhivatnak ennél fogva mindazok, kik ezen 11105 frt 75 kr-ra előirányzott munkálatot elnyerni óhajtják, hogy 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatukat folyó évi július hó 29-ig bezárólag az alólírt hitközségi elnökhöz annál inkább adják be, mert a későbbben benyújtandó ajánlatok figyelembe vételét nem fognak.

A terv, költségvetés és árlejtési feltételek az elnöknél bármikor megtekinthetők.

A pályázat szólhat az egész összmunkálatra, vagy pedig külön a kőműves, külön az ács és külön az asztalos munkákra.

Rimaszombath, 1893. július 9.

Csillag Mór, Dr. Cziner Miksa,
hitk. jegyző. hitk. elnök.

256—1894. szám.

Hirdetmény.

Harmacz község vadászterületének haszonbérbeadása 6 egymásután következő évre Harmacz községi bír. házában 1894. évi július hó 25-ik napján d. e. 9 órakor fog eszközöltetni.

A feltételek a körjegyzőnél Velkenyén — és a helyszínen az árverés napján tudhatók meg.

Harmacz, 1894 július 1-én.
Lovcsányi Zoltán, Kónya András,
körjegyző. bír.

A

"HUNGARIA"

országos magyar vajkivitel részvénytársaság értesíti a t. gazdaközönseget,

hogy irodáját *Budapestben, Dalszínház-utca 10. szám alatt* megnyitotta és vajtermelésre vonatkozó bejelentéseket elfogad és vajszállítási szerződéseket köt; a vajátvételt azonban csak folyó évi október hó 1-én kezdi meg. — Ennél fogva felkérjük a tisztelt gazdaközönseget, mielőbbi bejelentkezésre, mert egy vajtermelésre berendezteleg gazdagság felszerelése, tekintettel a már is beállott tömeges megrendelésekre, legalább is 8 hetet vesz igénybe.

Részletes, az egész okszerű vajtermelést röviden tárgyaló szó- vagy írásbeli felvilágosításokkal legnagyobb készséggel szolgálunk.

A Hungaria országos magyar vajkiviteli részvénytársaság igazgatósága:

Br. Jósika Gábor, Kundel Imre,
elnök. vezérigazgató

ERDELYI JÁNOS

● fogtechnikus, borbély és fodrász ●

műtermét

a «HÁROM RÓZSA» melletti Széplaky-féle házba

helyezte át s czélszerűbben berendezve áll a n. é. közönység rendelkezésére.

Kéri a n. é. közönység pártfogását.

290—1894. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólírott bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t.cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbírósnak 1198—1894. szám alatt kelt végrehajtást rendelő és a kir. járásbírósnak kiküldetést tartalmazó végzése folytán a Tiszolci költ. s. g. élyző szövetkezet javára Papp József és neje ellen 500 frt tőke, ennek 1893. év május hó 19. napjától számítandó 8 százalékos kamatai és eddig összesen 33 frt 20 kr. perköltőség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felül-lefoglalt és 897 frt 10 kr-ra becsült ingóságok, u. m. házi butorok, ruhaneműk, lovak, kocsi stb. nyilvános árverés utján eladottnak.

Mely árverésnek az 1268—1894. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Tiszolezon, alperesek lakásán leendő eszközésére 1894. évi július hó 23-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881-ik LX-ik törvénycikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogait az említett t.-cz. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX-ik törvénycikk 108. §-a szerint fizetendő.

Rimaszombath, 1894. július hó 8-án.

Gasko János,
kir. bírósági végrehajtó.

OOOOXXXOXXXOXXXO

Pótvásár!

Miniszteri engedély mellett
a f. é. 1894. július 23—24 napjain
Tornallyán

● országos pótvásár fog tartatni. ●

OOOOXXXOXXXOXXXO

Üzlet megnyitási jelentés.

Alólírott tisztelettel hozom tudomására a n. érdemű közönségnek, hogy Rimaszombathban, Deák Ferencz-utca 12. sz. a (Institútor Endre ügyvéd úr házában)

fűszer-, liszt- és gyarmat- árú kereskedést

nyitottam. A helybeli piacon évek hosszú során át mint segéd gyűjtöttem tapasztalatokat, és így tudom, hogy közönseggünk mit igényel és épen ezért bizalommal ajánlom szolgáltatásomat. Igyekezni fogok pontosan, lelkiismeretes kiszolgálás által a bizalmat ki is érdemelni.

Kérem a n. é. közönseget: engemet mint fiatal kezdőt, kegyesen pártfogolni méltóztassék.

Kiváló tisztelettel

STEINER SAMU
fűszer-, liszt- és gyarmatárú kereskedő.

Uj butorkereskedés!

Alólírott tisztelettel tudatom a n. é. közönseggel, hogy Rimaszombathban, Kossuth-utca sz. a. (Kalla-féle ház) a mai kornak megfelelő, a legkényesebb ízlést is kielégítő

butor-kereskedést

nyitottam. Budapest és Bécs legelőkelőbb gyáraival lévén összeköttetésben, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy szolid és jó tárgyakat jutányos áron, előzékenyen szolgálhatok ki.

Részletfizetésre is eladok!

Üzleti elvem: **Kevés haszon mellett nagy forgalmat elérni.**

Ajánlom új üzletemet a nagyérdemű közönység becses pártfogásába.

Teljes tisztelettel **STÖSSEL EDE.**

Szolid áru, jutányos árak!